

USNESENÍ

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudkyně Mgr. Veronikou Konšelovou ve věci

žalobkyně: **EMPATE, a.s.**, IČO 28262204
sídlem Tilhonova 1169/12, 627 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Igorem Penkou
sídlem náměstí Svobody 702/9, 602 00 Brno

proti
žalované: **HK-DŘESTAV s.r.o.**, IČO 27367339
sídlem Jesenice 11, 264 01 Jesenice - Doublovičky
zastoupená advokátkou JUDr. Ivankou Posádkovou
sídlem Hasskova 16, 674 01 Třebíč

o zaplacení částky 18 900 Kč s příslušenstvím

takto:

Soud schvaluje smír účastníků tohoto znění:

Žalovaná se zavazuje do tří dnů od právní moci tohoto usnesení uhradit žalobkyni částku ve výši 48 125 Kč.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů soudního řízení.

Úhradou částky ve výši 48 125 Kč žalovanou žalobkyni jsou narovnány a vypořádány veškeré vzájemné nároky účastníků řízení, tj. veškeré uplatněné, jakož i neuplatněné nároky účastníků řízení, vyjma závazku žalobkyně zaplatit žalované částku 73 125 Kč na základě usnesení Městského soudu v Brně č. j.: 104 C 129/2017-146.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto usnesení odpovídá ustanovení § 157 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 169 odst. 4 o. s. ř.
2. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 26. 8. 2019 domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovaná uložena povinnost uhradit žalobkyni částku ve výši 18 900 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně podanou žalobu odůvodnila tím, že mezi žalobkyní a žalovanou byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byla dodávka a montáž interiérového schodiště, celková cena za dílo činila 114 300 Kč. Žalobkyně dílo, po zaplacení zálohy ceny za dílo ve výši 95 400 Kč, v souladu se smluvní dokumentací dokončila a předala žalované a následně dne 19. 8. 2016 vystavila konečnou fakturu č. 420016167 splatnou dne 26. 8. 2016. Žalovaná ke dni podání žaloby předmětnou fakturu neuhradila, a to i přes předžalobní upomínku, která byla žalované

zaslána prostřednictvím právního zástupce žalobkyně. Žalobkyně zároveň uplatnila nárok na smluvní úrok z prodlení ve výši 0,05 % denně z dlužné částky.

3. V průběhu řízení účastníci shodně navrhli, aby soud schválil smír ve znění uvedeném ve výrokové části tohoto usnesení s tím, že v případě jeho schválení soudem, tím bude vypořádán předmět celého řízení v této věci včetně otázky nákladů řízení.
4. Podle ustanovení § 99 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř., připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky; při pokusu o smír předseda senátu zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkající se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Podle ustanovení § 99 odst. 2 o. s. ř. soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení.
5. Z citovaných ustanovení vyplývá, že nelze schválit smír ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby smír byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. ustanovení § 13 z. ř. s.); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. ustanovení § 13 z. ř. s. ve spojení s ustanoveními §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přičí kogentním ustanovením zákona nebo je obchází (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C.H.Beck, str. 332, bod 5 a 6).
6. Smír uzavřený mezi účastníky soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 a 2 o. s. ř. a dospěl k závěru, že není v rozporu s právními předpisy. Dospěli-li účastníci ke smírnému závěru o žalobou uplatňovaném nároku i o jeho výši, a není-li obsah takového smíru v rozporu s právními předpisy, je na místě upřednostnit shodnou vůli sporných stran před autoritativnější formou soudního rozhodnutí. Proto byl smír soudem schválen v souladu s ustanovením § 99 odst. 1 o. s. ř., včetně ujednání o nákladech řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř..
7. Soud dále uvádí, že o vrácení soudního poplatku žalobkyni nerozhodoval, když dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním, když žalobkyně uhradila soudní poplatek ve výši 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. f) o. s. ř.).

Soudem schválený smír má účinky pravomocného rozsudku (§ 99 odst. 3 o. s. ř.).

Pokud by povinná dobrovolně nesplnila povinnost uloženou jí tímto rozhodnutím, má oprávněná právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (ustanovení § 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na nařízení exekuce a pověření soudního exekutora (zákon č. 120/2001 Sb.).

Příbram 23. června 2020

Mgr. Veronika Konšelová
samosoudkyně

